

ระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Emission Trading Scheme)

สุমন สุเมธเชิงปรัชญา
สำนักยุทธศาสตร์

มาตรการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

กลไกตลาด

กลไกอื่นๆ

ระหว่างประเทศ

ระดับโครงการ โครงการ CDM, JI
(ตามพันธกรณี)

ระดับโครงการ โครงการลด GHG
(แบบสมัครใจ) ตามมาตรฐานต่างๆ

ระดับองค์กร
Emission Trading

ภายในประเทศ

ระดับโครงการ
โครงการ T-VER

ระดับองค์กร
Thailand V-ETS

เทคโนโลยี

ภาษี / กองทุนคาร์บอน

แรงจูงใจต่างๆ

กฎ ระเบียบ

อื่นๆ

ตลาดคาร์บอน

- ตลาดซื้อขาย “คาร์บอนเครดิต” และ “สิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก”
- คาร์บอนเครดิต คือ ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดได้
  - มีหน่วยเป็นตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (tCO₂e)
  - จำแนกได้หลายประเภทตามแหล่งกำเนิด
  - ซื้อขายในตลาดคาร์บอนที่แตกต่างกัน
- **ตลาดทางการ** – การซื้อขายคาร์บอนเครดิตภาคบังคับ มีบทลงโทษ จากโครงการที่ได้รับการรับรองจาก UNFCCC (อันเนื่องมาจากพิธีสารเกียวโต), EU-ETS & อื่นๆ
- **ตลาดสมัครใจ** – การซื้อขายคาร์บอนเครดิตจากโครงการที่ไม่ได้ผ่านการรับรองจาก UNFCCC (ไม่มีพันธกรณีที่ต้องลดก๊าซเรือนกระจก) แต่ซื้อขายเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) / Offset / ลด CF

Verified Emission Reductions (VERs)

Voluntary Market

Allowance

Assigned Amount Units (AAUs) - ET

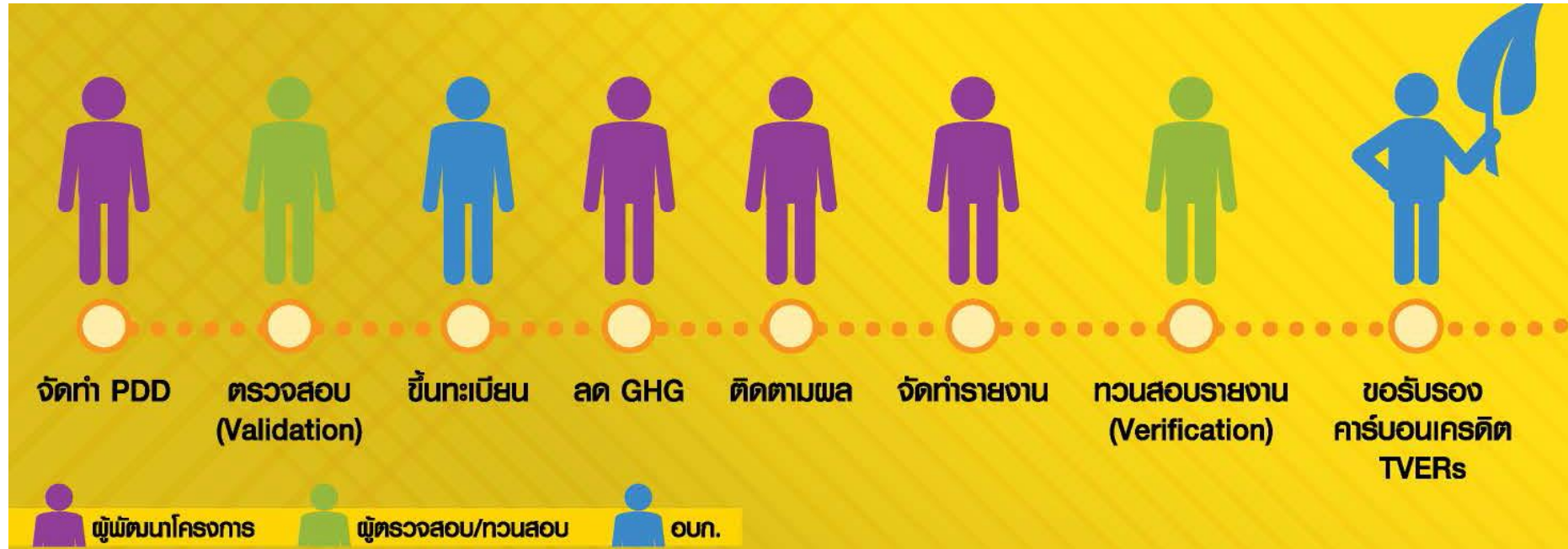
Project-based Mechanism

Certified Emission Reductions (CERs) - CDM

Emission Reduction Units (ERUs) - JI

Compliance/Regulated Market

ได้คาร์บอนเครดิตมาได้อย่างไร

มาตรฐานที่ใช้ในระดับโครงการ (Project-based)

- CDM
- GHG protocol for project accounting
- ISO 14064-2
- Verified Carbon Standard
- Gold Standard
- VER+ Standard
- Plan Vivo System
- T-VER

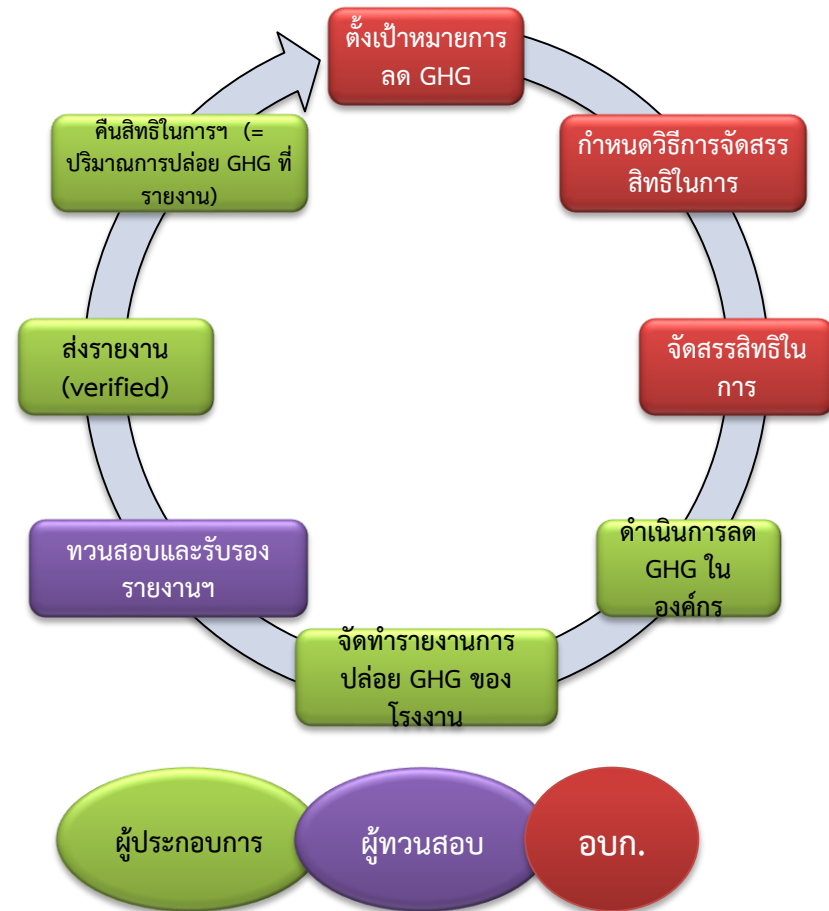
สิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้มาอย่างไร?

ระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Emission Trading Scheme)

กลไกการทำงานของ ETS

- ภาครัฐตั้งเป้าหมายการปล่อย GHG ในภาพรวม และจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับผู้ปล่อยก๊าซฯ แต่ละราย
- หากปล่อยก๊าซฯ ได้น้อยกว่าสิทธิฯ ที่ได้รับ สามารถขายสิทธิฯ ที่มีเหลือให้กับบริษัทอื่นได้
- หากปล่อยก๊าซฯ มากกว่าสิทธิฯ ที่ได้รับ ต้องไปหาซื้อสิทธิฯ จากบริษัทที่มีเหลือ

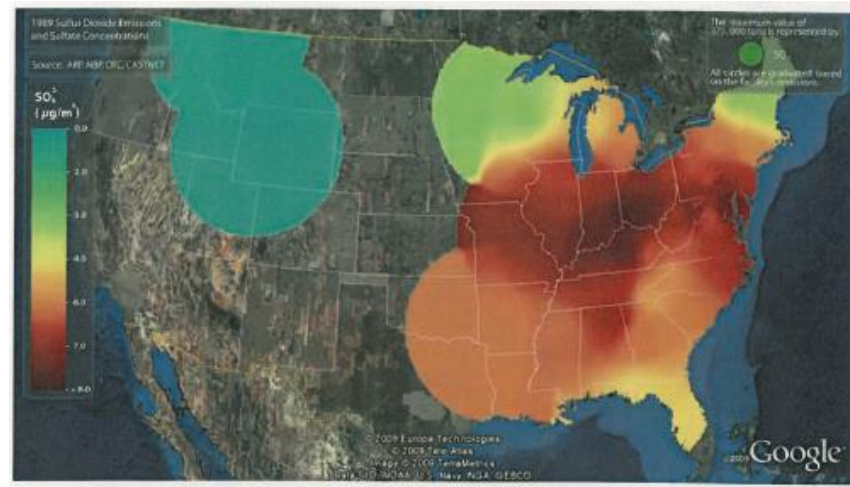
ระบบ ETS

การยกเลิกใช้สารตะกั่วในน้ำมันเบนซิน ของอเมริกา

- ก่อนปี ค.ศ. 1982 ได้มีการบังคับใช้เทคโนโลยีและมาตรฐานน้ำมันในประเทศ
- มีเพียงโรงกลั่นขนาดใหญ่เท่านั้นที่สามารถทำได้ ขณะที่รายเล็กยังทำได้ยาก
- ในปี 1982-1987 จึงมีการกำหนดระบบซื้อขายสิทธิในการใช้สารตะกั่วในน้ำมันระหว่างโรงกลั่นน้ำมัน
- **ผลลัพธ์:** สามารถยกเลิกการใช้สารตะกั่วในน้ำมัน ส่งผลดีต่อสุขภาพของประชาชน ทำให้ประหยัดค่ารักษาพยาบาลได้ 36,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และลดค่าใช้จ่ายของรัฐและเอกชนไปได้ประมาณ 228 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

การซื้อขายสิทธิในการปล่อย SO₂ ในสหรัฐอเมริกา

- มลพิษทางอากาศที่สำคัญ ได้แก่ SO₂ และ NO_x (ช่วงต้นของ 1980's)
- มากกว่า 2/3 ของปริมาณการปล่อยรายปีของ SO₂ เกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงประเภทถ่านหินหรือน้ำมันจากโรงไฟฟ้า
- มีการบังคับใช้ให้โรงไฟฟ้าเหล่านี้จำกัดปริมาณการปล่อย SO₂ และอนุญาตให้มีการซื้อขายสิทธิในการปล่อย SO₂ ระหว่างกันได้

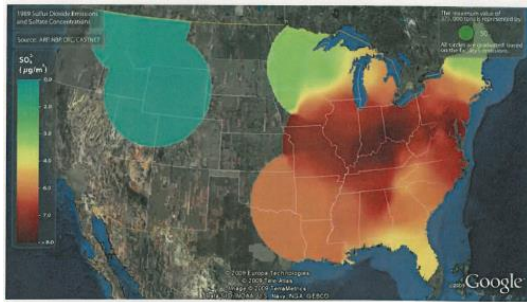

ระดับความเข้มข้นของ SO₂ ในปี 2532

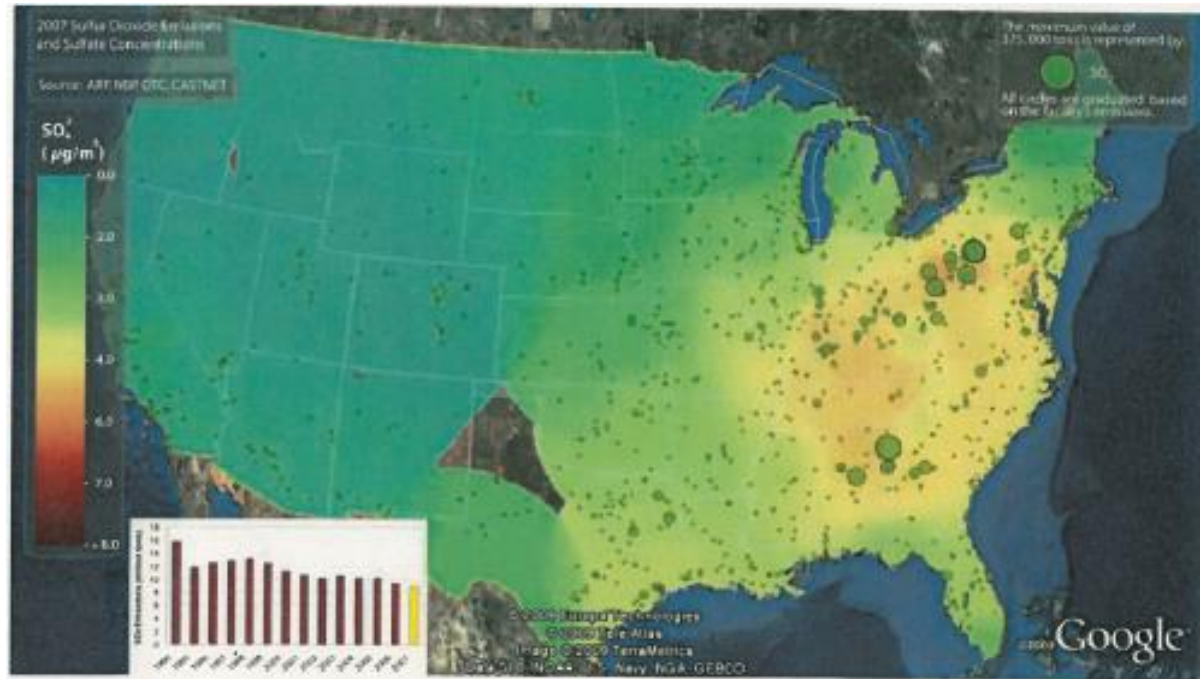
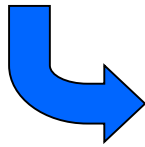

ผลจากการบังคับใช้ระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อย SO₂

- ลดการปล่อย SO₂ ลงได้เร็วกว่าที่คาดการณ์
- ในปี 1998 ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการลด SO₂ แค่เพียง 1,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่หากใช้นโยบายอื่น คาดว่าจะต้องจ่ายเงิน 2,700 – 8,700 พันล้านเหรียญสหรัฐ ต่อปี

2532

2550

ประสิทธิภาพของเครื่องมือ Cap-and-Trade

Cap-and-Trade ไม่ได้ทำให้ GDP ของประเทศลดลง

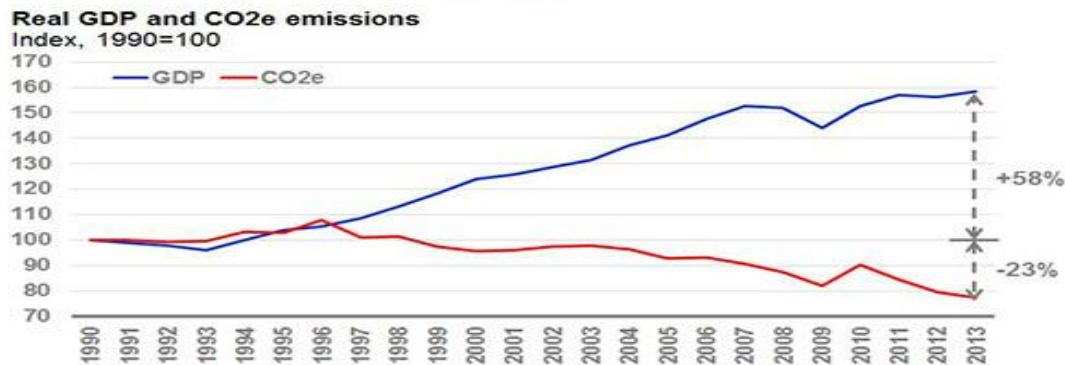
กรณี EU ETS

- ในช่วงปี 2005-2010 สามารถลด GHG ได้ 13% ในขณะที่ GDP เติบโต 40%

กรณี Sweden

Source: Brown, L., et al. (2012). *The EU Emissions Trading System: Results and Lessons Learned*. Environmental Defense Fund. Retrieved 2 Feb 2016 at <http://edf.org/euets>

Real GDP and CO₂e Emissions in Sweden, 1990-2013

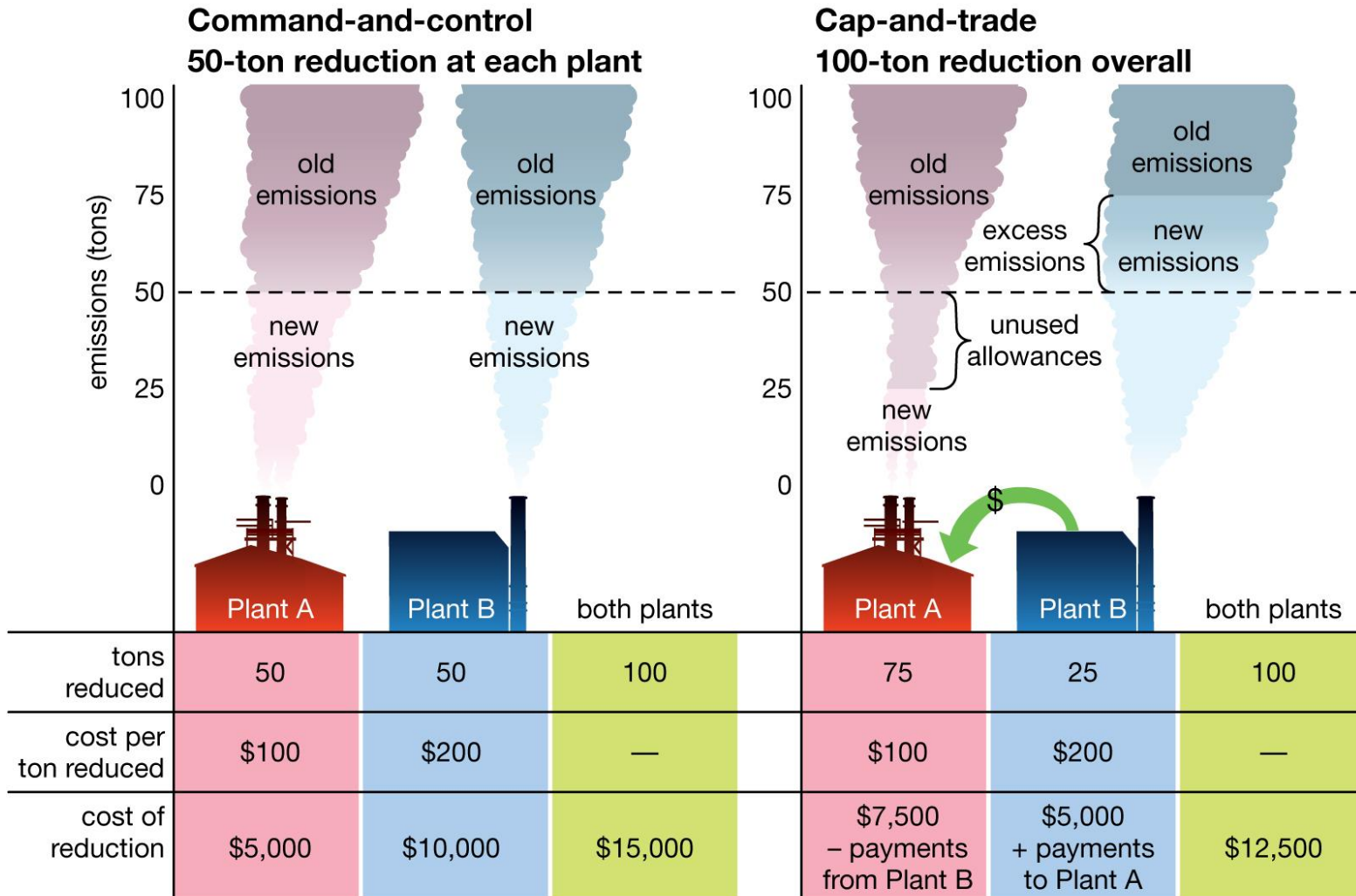
CO₂ = approximately 80% of CO₂e emissions

Sources: Swedish Environmental Protection Agency, Statistics Sweden

Ministry of Finance, Sweden

Source: Andersson, M. and Lövin, I. (2015). *Sweden: Decoupling GDP growth from CO₂ emissions is possible*. Retrieved 2 Feb 2016 at <http://blogs.worldbank.org/climatechange/sweden-decoupling-gdp-growth-co2-emissions-possible>

หลักการของ ETS

องค์ประกอบของระบบซื้อขาย สิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (ETS)

การกำหนดสาขาที่ครอบคลุม

- สาขาที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกเข้มข้น
- สาขาที่มีศักยภาพในการลดก๊าซเรือนกระจก
- สาขาที่ไม่เสียความสามารถในการแข่งขัน

การกำหนดโรงงานที่ครอบคลุม

- การกำหนด Threshold ตามปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- Top-Down (จากเป้าหมายรวม) / Bottom-Up (พิจารณาศักยภาพ) / Hybrid

การกำหนดเป้าหมายการลด GHG (เพดานการปล่อยฯ)

- แบบ Absolute / แบบ Intensity (ต่อ GDP, ยอดขาย/รายได้, หน่วยผลิต)
- การเลือกปีฐาน ในอดีต / อนาคต (Projection)

การกำหนดวิธีการจัดสรรสิทธิ

- ให้เปล่า – Historical / Benchmark / Intensity base on Historical
- ประมูล (Auction)
- ผสม

ระบบ MRV

- Sector Specific MRV Guideline
- General MRV Guideline
- Accreditation Body Guideline

การรักษาเสถียรภาพตลาด

- ควบคุมอุปทาน
- ควบคุมราคา

การเชื่อมโยงตลาด (ถ้ามี)

- ทวิภาคี
- พหุภาคี

โครงสร้างพื้นฐานเชิงสถาบัน

ระบบทะเบียน

- ระบบทะเบียน (Registry)
- ระบบซื้อขาย (Trading)
- ระบบทะเบียนที่ปรึกษาและผู้ทวนสอบ

กฎหมาย/กฎระเบียบ

- กฎหมายการดำเนินงาน ETS
- กฎหมายการรายงานก๊าซเรือนกระจก
- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายสิทธิ์/คาร์บอนเครดิต

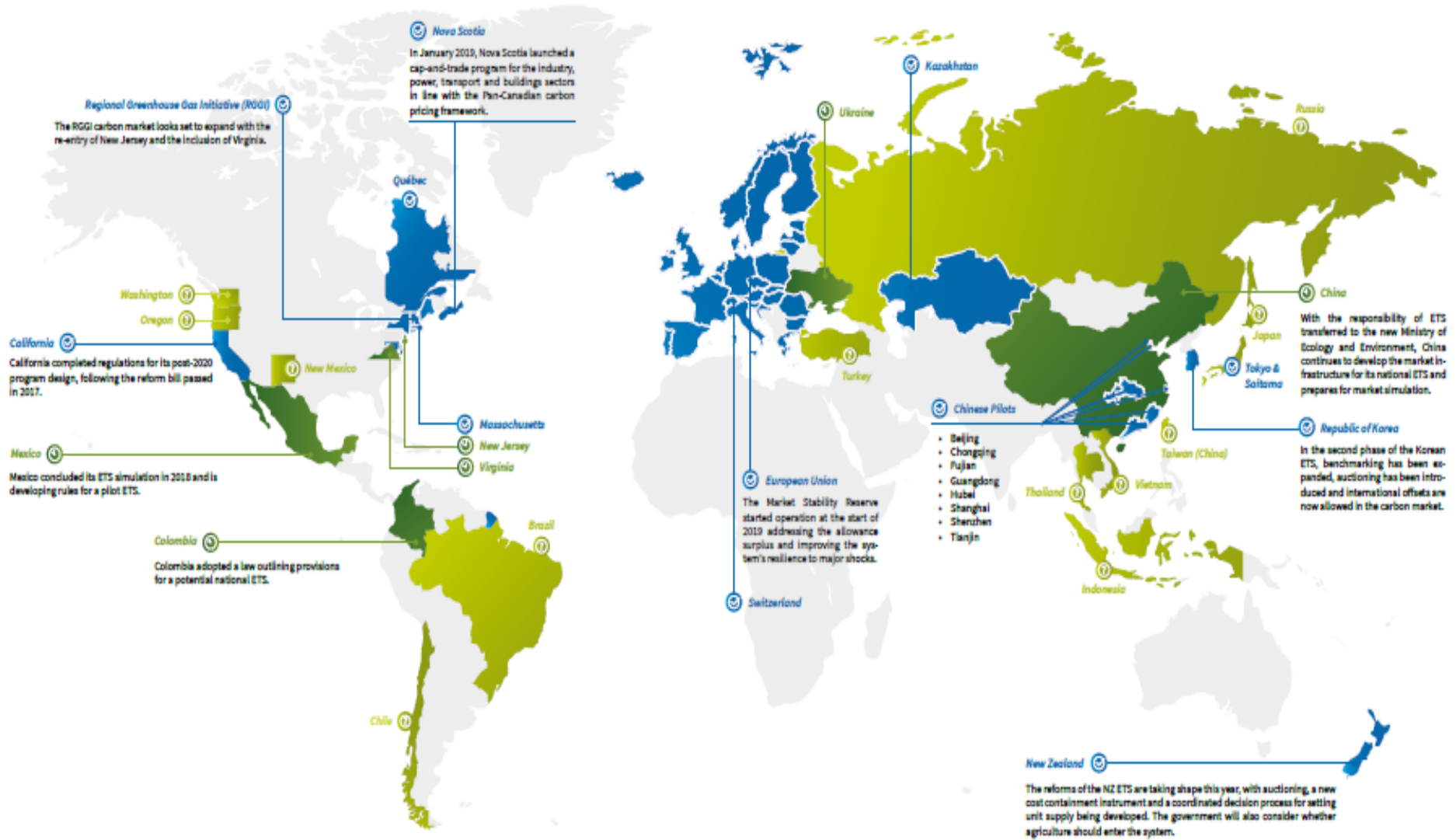
MRV

- ที่ปรึกษาและผู้ทวนสอบ
- การรับรองผู้ทวนสอบ

โครงสร้าง การบริหารจัดการ

- คณะกรรมการกำกับนโยบายตลาดคาร์บอน
- องค์กรที่กำกับดูแลระบบ ETS
- คณะกรรมการรับรองระบบงาน (รับรองสถานะของผู้ทวนสอบสำหรับมาตรฐาน)
- องค์กรผู้ทวนสอบ
- ผู้แทนอุตสาหกรรม / ผู้เข้าร่วมตลาด

ระบบ ETS ที่มีอยู่ทั่วโลก

ประโยชน์ของระบบ ETS

- การซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกช่วยให้บรรลุเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกด้วยต้นทุนที่ถูกลงกว่า
- ตอบสนองต่อความผกผันของระบบเศรษฐกิจได้ดีกว่านโยบายอื่นๆ
- กระตุ้นให้เกิดนวัตกรรมการลดก๊าซเรือนกระจก และช่วยให้การดำเนินธุรกิจมีความยั่งยืนมากขึ้น ด้วยการค้นหามาตรการลดก๊าซเรือนกระจกที่มีต้นทุนต่ำสุด
- ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าประสิทธิภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ข้อเสียของ ETS

- ความไม่แน่นอนของราคาคาร์บอนเครดิต
  - ราคามีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา -> ไม่แตกต่างจากความไม่แน่นอนของอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ฯลฯ
  - ราคามีความผันผวน -> มีแนวทางการแก้ไขแล้ว เช่นมาตรการ MSR ของสหภาพยุโรป
- อื่นๆ
  - ทำให้เกิดการย้ายฐานการผลิต -> การย้ายฐานการผลิตมีปัจจัยอื่นจำนวนมากเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ภาษีท้องถิ่น ค่าแรง ราคาพลังงาน ฯลฯ
  - ทำให้ขีดความสามารถในการแข่งขันของบริษัทลดลง -> ETS เป็นนโยบายที่ยืดหยุ่น ที่สามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศ

ปัจจัยสำเร็จของระบบ ETS

- การกำหนดเป้าหมาย ที่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดสมดุลระหว่าง Demand-Supply
- การจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ที่เป็นธรรมและโปร่งใส
- การชดเชยคาร์บอน เพื่อเป็นกลไกยืดหยุ่นที่เป็นทางเลือกให้องค์กร
- การมีระบบตรวจวัด รายงาน และทวนสอบ (MRV) ที่เป็นมาตรฐานและแนวทางที่ชัดเจน สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้แก่หน่วยธุรกิจ หรือองค์กร ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสีย
- การมีระบบรายงาน และการขึ้นทะเบียน (Reporting and Registries System) ที่มีระบบต้องมีความถูกต้องแม่นยำ รวมถึงการดำเนินการด้านความโปร่งใส ที่ปฏิบัติต่อผู้รายงานทุกรายอย่างเท่าเทียม

การกำหนดเป้าหมายของ ETS

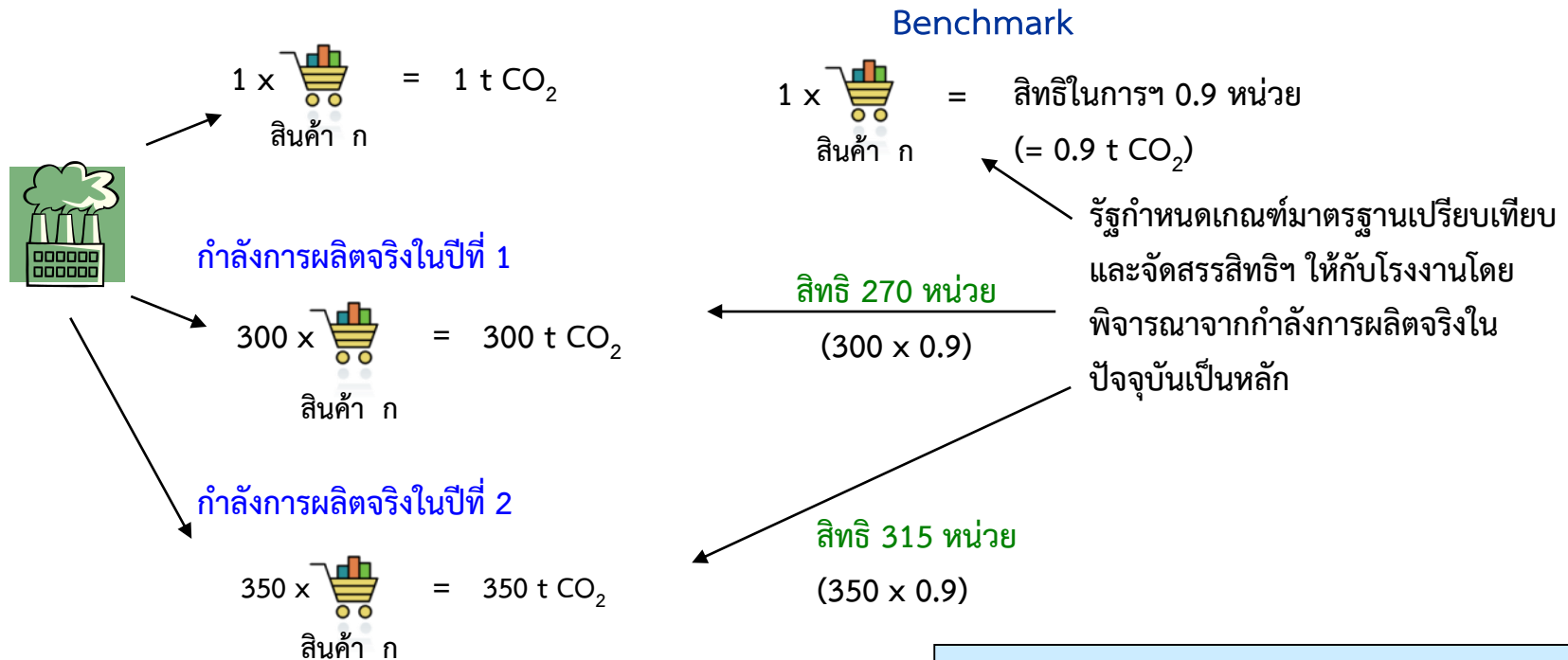
การกำหนดเป้าหมายแบบ Absolute emission target (cap)

- จำกัดเพดานการปล่อย GHG โดยรวมของระบบ = จำกัดปริมาณสิทธิฯ ในระบบฯ

การกำหนดเป้าหมายแบบ Intensity target

- จำกัดเพดานการปล่อย GHG เทียบกับผลผลิต
- โรงงานจะได้รับการจัดสรรสิทธิฯ ตามสัดส่วนการผลิตของตนในปัจจุบัน
- การจัดสรรจะพิจารณาจากปริมาณผลผลิตที่ได้เป็นหลัก (คล้ายวิธี benchmarking) โดยจะจัดสรรสิทธิฯ เพิ่มขึ้นตามปริมาณผลผลิตที่ผลิตเพิ่มขึ้น

ภาพจำลองการกำหนดเป้าหมายแบบ Intensity Target

การกำหนดเป้าหมายแบบ intensity target อาจไม่สามารถบรรลุเป้าหมายการลดการปล่อย GHG ที่ต้องการ เพราะไม่ได้มีการจำกัดเพดาน (Cap) การปล่อย

แนวทางการตั้งค่าเป้าหมาย (Cap Setting)

รูปแบบ	Absolute Target	Intensity-based Target
ลักษณะ	คือ การกำหนดเป้าหมายในหน่วย tCO ₂ eq	คือ การกำหนดเป้าหมายในหน่วย tCO ₂ eq / หน่วยผลผลิต
ข้อดี	<ul style="list-style-type: none"> • ทำให้ทราบอย่างชัดเจนว่าแต่ละปีจะต้องลด GHG ลงเท่าไร จึงบริหารจัดการกิจกรรมการลด GHG ภายในองค์กรได้ง่ายขึ้น • หากระบบเศรษฐกิจเข้าสู่ภาวะชะลอตัวหรือชะงักงัน ปริมาณการปล่อย GHG จะลดลงโดยอัตโนมัติ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีความยืดหยุ่นตามการเจริญเติบโตของบริษัท เพราะอนุญาตให้ปล่อย GHG เพิ่มขึ้นหากมีการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น
ข้อเสีย	<ul style="list-style-type: none"> • ไม่ยืดหยุ่นเหมือน intensity-based target 	<ul style="list-style-type: none"> • ทำให้ไม่ทราบตัวเลขที่แน่นอนที่จะต้องลด GHG ในแต่ละปี จึงบริหารจัดการได้ยากกว่า • ต้องรายงานและทวนสอบปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้น • หากระบบเศรษฐกิจเข้าสู่ช่วงชะลอตัว อาจจจะรักษาเป้าหมายได้ยาก เพราะการใช้เครื่องจักรไม่เต็มกำลัง จะทำให้ประสิทธิภาพการใช้พลังงานลดลง

วิธีการจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

1.1 จัดสรรแบบให้เปล่า โดยพิจารณาจากปริมาณการปล่อย GHG ในอดีต (Grandfathering)

- กำหนดจำนวนสิทธิฯ ที่แน่นอนที่จะแจกให้ผู้ประกอบการแบบให้เปล่า โดยดูจากปริมาณการปล่อยก๊าซในอดีต ในช่วงปีฐาน (Base year)

1.2 จัดสรรแบบให้เปล่า โดยพิจารณาจากเกณฑ์มาตรฐานเปรียบเทียบของอุตสาหกรรม (Benchmarking)

- ปรับเปลี่ยนปริมาณสิทธิฯ ที่จะได้รับตามประสิทธิภาพ (การปล่อยก๊าซเรือนกระจก) ของโรงงาน ด้วยการเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน (benchmark) ระหว่างอุตสาหกรรมเดียวกันหรืออุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าแบบเดียวกัน

2. จัดสรรโดยการประมูล (Auctioning)

- จัดสรรสิทธิฯ ผ่านระบบประมูลให้แก่โรงงานที่ให้ราคาสูงสุด เพื่อสร้างกลไกราคาที่สะท้อนต้นทุนการลด GHG

3. จัดสรรโดยการใช้วิธีแบบผสม (Mix)

- ใช้วิธีที่ผสมผสานกัน พิจารณาว่าสาขาการผลิตใดได้รับผลกระทบจากระบบมาก เช่น หากเป็นสาขาอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันในตลาดโลกสูง ก็อาจจะเลือกจัดสรรแบบให้เปล่า ขณะที่บางสาขาจะจัดสรรโดยการประมูล

ข้อดีและจุดอ่อนของการจัดสรรแต่ละวิธี

วิธีการจัดสรร	ข้อดี	จุดอ่อน
แบบ Grandfathering	<ol style="list-style-type: none"> 1. ลดปัญหาเรื่องการรั่วไหลของคาร์บอน เช่น ลดความเสี่ยงที่โรงงานจะย้ายฐานการผลิตไปที่อื่น ซึ่งก็จะเป็นการย้ายฐานการปล่อยก๊าซจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง 2. ทำให้ผู้เข้าร่วมตลาดมีต้นทุนการเข้าร่วมตลาดต่ำกว่า กรณีการจัดสรรโดยระบบ Auction 3. แก้ไขปัญหาเรื่องไม่มีข้อมูลมากพอที่จะจัดสรรแบบ benchmark 	อาจต้องให้โบนัสแก่โรงงานที่ได้ดำเนินการลด GHG ไปแล้ว ก่อนที่จะมีการบังคับใช้ระบบ ETS (early action bonus)
แบบ Benchmarking	วิธีการนี้ จะไม่ทำให้โรงงานที่ได้ดำเนินการลด GHG ไปแล้ว ก่อนที่จะมีการบังคับใช้ระบบ ETS (early action bonus) เสียประโยชน์	ไม่สามารถทำได้ หากไม่มีข้อมูลเพียงพอมาสนับสนุนการหาค่า benchmark ของอุตสาหกรรม

ข้อดีและจุดอ่อนของการจัดสรรแต่ละวิธี

วิธีการจัดสรร	ข้อดี	จุดอ่อน
แบบ Auction	<ol style="list-style-type: none"> ทำให้เกิดความโปร่งใสและเท่าเทียมกันระหว่างโรงงานที่เพิ่งเข้าสู่ระบบกับโรงงานเดิมที่อยู่ในระบบอยู่แล้ว การเสนอซื้อสิทธิของโรงงาน ทำให้เกิดการค้นพบราคา (Price Discovery) ซึ่งน่าจะมีผลให้โรงงานมีการตัดสินใจปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจัดการก๊าซเรือนกระจกและตัดสินใจลงทุนได้อย่างชัดเจนมากกว่ากรณีการจัดสรรแบบ Free Allocation ก่อให้เกิดรายได้แก่ภาครัฐซึ่งเป็นผู้กำกับตลาด และสามารถนำเงินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่นๆ ไม่จำเป็นต้องมีการกำหนดเป้าหมายรายบริษัท (แต่จะมีการกำหนดจำนวนสิทธิโดยรวม) เพราะบริษัทมีอำนาจกำหนดปริมาณการซื้อสิทธิของตน 	<p>ทำให้บริษัทที่มีเงินทุนน้อยกว่าเสียเปรียบ</p> <p>บริษัทที่มีเงินทุนสำรองมากกว่า เพราะมีเงินจะนำมาซื้อสิทธิน้อยกว่า</p>
แบบผสม (Mixed)	<ol style="list-style-type: none"> มีความยืดหยุ่นกว่าวิธีอื่น ลดการสูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูง 	

ตัวอย่างระบบ ETS : EU-ETS

ระยะที่ 1 (Trial) (2005-2007)

- สมาชิก: 15 ประเทศ
- เป้าหมาย: +8.3%
- ชนิดของ GHG และผู้เข้าร่วม: CO2 จากอุตสาหกรรมผลิตพลังงาน เหล็กและเหล็กกล้า ซีเมนต์ แก้วและกระจก เยื่อ และกระดาษ เซรามิก
- วิธีการจัดสรร: Grandfathering
- บทลงโทษ: 40 ยูโร/ตัน

ระยะที่ 2 (2008-2012)

- สมาชิก: 27 ประเทศ และรวม Iceland, Liechtenstein, Norway
- เป้าหมาย: -5.6%
- ชนิดของ GHG และผู้เข้าร่วม: CO2 จากอุตสาหกรรมผลิตพลังงาน เหล็กและเหล็กกล้า ซีเมนต์ แก้วและกระจก เยื่อและกระดาษ เซรามิก สายการบิน (2012)
- วิธีการจัดสรร: Grandfathering + Benchmarking
- บทลงโทษ: 100 ยูโร/ตัน

ระยะที่ 3 (2003-2020)

- สมาชิก: 27 ประเทศ และรวม Croatia, Iceland, Liechtenstein, Norway
- เป้าหมาย: -21%
- ชนิดของ GHG และผู้เข้าร่วม: CO2 จากอุตสาหกรรมผลิตพลังงาน เหล็กและเหล็กกล้า ซีเมนต์ แก้วและกระจก เยื่อ และกระดาษ เซรามิก อลูมิเนียม สายการบิน / N2O จากอุตสาหกรรมผลิต nitric, adipic, glyoxal and glyoxalic acids / PFCs จากอุตสาหกรรมผลิตอลูมิเนียม
- วิธีการจัดสรร: Grandfathering + Benchmarking + Auctioning
- บทลงโทษ: >100 ยูโร/ตัน (ตาม index of consumer prices)

- ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอดีต
- ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอนาคต
- ศักยภาพในการลดก๊าซเรือนกระจก
- ค่าความเข้มข้นคาร์บอน
- ปริมาณการผลิต
- ฯลฯ

กฎการดำเนินงานอื่นๆ

การควบคุมราคา

- **ราคาของสิทธิ ในตลาดคาร์บอน** อาจมีค่าผันผวนมาก หากปล่อยให้ราคาปรับตัวขึ้นลงตามกลไกตลาดโดยไม่มี การควบคุม
- หากต้องการ **ควบคุมหรือลดความผันผวนของราคา** ผู้กำกับตลาดสามารถเลือกดำเนินมาตรการเพื่อควบคุมราคาได้ใน 2 รูปแบบหลัก คือ

— การควบคุมราคา เช่น

- กำหนดเพดานราคา หรือ ราคาขั้นสูง (Price Ceiling) เพื่อป้องกันไม่ให้ราคาสิทธิในการสูงเกินไปจนเป็นภาระแก่ผู้เข้าร่วมตลาดในกรณีที่ต้องซื้อสิทธิฯ เพิ่มเติม
- การกำหนดราคาขั้นต่ำ (Price floor) เพื่อป้องกันไม่ให้ราคาสิทธิฯ ต่ำไป เพื่อเพิ่มความมั่นใจแก่ผู้เข้าร่วมตลาดในการดำเนินมาตรการลดก๊าซของตน
- การกำหนดทั้งราคาขั้นสูงและราคาขั้นต่ำร่วมกัน (Price Collar)

— การควบคุมปริมาณของสิทธิ ในตลาด เช่น มาตรการ Market Stability Reserve (MSR)

การบริหารจัดการจำนวนสิทธิในการฯ ในตลาด

- **การกันสำรองสิทธิ** – มีการกันสิทธิไว้ให้กับผู้เข้าร่วมตลาดรายใหม่ หรือรวมถึง ผู้เข้าร่วมตลาดรายเก่าในกรณีที่มีการขยายกิจการ
- **การจัดการสิทธิข้ามเวลา** – การจัดการสิทธิข้ามเวลามีอยู่ 2 แบบ คือ
  - **การฝากสิทธิ (Banking)** หมายถึง การอนุญาตให้ผู้เข้าร่วมสามารถถือสิทธิที่เหลือจากการจัดสรรให้ในปีที่ดำเนินการ เพื่อนำไปใช้ใน ช่วงพันธกรณีเดียวกันหรือพันธกรณีถัดไป
    - ข้อพึงระวัง คือ อาจทำให้มีสิทธิเหลือใช้มากจนกระทบต่อราคาสิทธิในอนาคต
  - **การยืมสิทธิ (Borrowing)** หมายถึง การอนุญาตให้ผู้เข้าร่วมสามารถยืมสิทธิจากอนาคต เพื่อนำมาใช้ในปีที่ดำเนินการในปัจจุบัน
  - การอนุญาตให้มีการฝาก/ยืมสิทธิฯ จะช่วยเกลี่ยราคาของสิทธิฯ ให้มีความผันผวนลดลง แต่ข้อพึงระวังคือ
    - ข้อพึงระวัง คือ อาจก่อปัญหาในแง่ การควบคุมเพดานการปล่อยก๊าซฯ ของระบบให้เป็นไปได้ยากยิ่งขึ้น

การใช้คาร์บอนเครดิตเพื่อชดเชยการปล่อย

- การจะใช้คาร์บอนเครดิตมาชดเชยสิทธิที่มีไม่พอนั้น เป็นอำนาจของผู้กำกับตลาด ซึ่งมีเรื่องที่จะต้องพิจารณาอยู่ 4 เรื่อง คือ
  - อนุญาตให้ใช้คาร์บอนเครดิตได้หรือไม่
  - อนุญาตให้ใช้คาร์บอนเครดิตได้จำนวนเท่าไร
  - อนุญาตให้ใช้คาร์บอนเครดิตชนิดใดบ้าง โดยที่ชนิดของคาร์บอนเครดิตอาจมาจากโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภายใต้พิธีสารเกียวโต เช่น CERs จาก CDM และ ERUs จาก JI เป็นต้น หรืออาจจะเป็นคาร์บอนเครดิตที่เกิดจากโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภายในประเทศ หรือประเทศอื่นๆ ก็ได้
  - อนุญาตให้ใช้คาร์บอนเครดิตจากโครงการลดก๊าซเรือนกระจกประเภทใดบ้าง เช่น โครงการอนุรักษ์พลังงาน, โครงการพลังงานหมุนเวียน และโครงการปลูกป่า เป็นต้น

**YOU CONTROL
CLIMATE CHANGE.**

TURN DOWN. SWITCH OFF. RECYCLE. WALK. CHANGE

สำนักยุทธศาสตร์ องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ อาคาร B ชั้น 9, 120 ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กทม. 10210

Tel. 02 141 9835 Fax 02 143 8403 sumon@tgo.or.th

www.tgo.or.th